

Γιάννης Ελαφρός

ΔΕΘ -Πολλαπλασιάζουν την φορολογία του λαού, και μετά κάνουν μικρές μειώσεις

Αυτή η πολιτική δεν διορθώνεται, δεν υπάρχει «μνημόνιο με ανθρώπινο πρόσωπο»

Στον απομονωμένο θύλακα της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, υπό την προστασία 4.000 αστυνομικών, ο πρωθυπουργός Α. Σαμαράς πέταξε χθες μερικά δολώματα με την ελπίδα να αγκιστρωθεί ο λαός και να συνεχίσουν τα δικαιώματα και ο μόχθος του να αποτελούν πλιάτσικο του ελληνικού και ξένου κεφαλαίου. Έξω από την εικονική πραγματικότητα του Βελίδειου και τα πλαστικά χειροκροτήματα των εγκάθετων γραβατωμένων οι κινητοποιήσεις των εργαζομένων είχαν ξεκινήσει από το πρωί, με την πορεία που διοργάνωσαν οι ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης και Λάρισας και βεβαίως κορυφώθηκαν με τις διαδηλώσεις του απογεύματος. Το σύνθημα της ταξικής κινητοποίησης στην Καμάρα «Τέρμα στην ανακωχή» έδινε τον τόνο και σηματοδοτεί την αναγκαιότητα για μια συνολική αντεπίθεση των εργατικών και λαϊκών αγώνων για την ανατροπή της βάρβαρης πολιτικής του μαύρου μετώπου κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ και της μισητής του κυβέρνησης ΝΔ - ΠΑΣΟΚ.

Προεξοφλημένες οι τζούφιες ανακοινώσεις Σαμαρά, που ντύθηκε Χότζας μπας και κοροϊδέψει τον κόσμο. Με την αμέριστη βοήθεια βεβαίως των ΜΜΕ. Στη γνωστή παραβολή, ο Χότζας συμβούλεψε τον άνθρωπο που του παραπονέθηκε για το στενόχωρο σπίτι του να βάλει μέσα και όλα τα ζώα που είχε (κότες, σκύλο, γάιδαρο) και μετά να τα βγάλει σιγά, για να νιώσει η οικογένειά του ανακουφισμένη. Ο Σαμαράς, απαντά στον κόσμο που διαμαρτύρεται γιατί αυξήθηκε 800% η φορολογία στα ακίνητα την τελευταία πενταετία, με ανεπαίσθητες «ελαφρύσεις». Η διαφορά είναι πως στο τέλος του μύθου, ο Χότζας αφήνει το σπίτι στον αφελή συμπατριώτη του, ενώ οι Σαμαράς - Βενιζέλος του το παίρνουν! Προς όφελος των τραπεζών και του κεφαλαίου...

Τι είπε λοιπόν ο πρωθυπουργός πέρα από τις γενικούρες πως «φέτος περνάμε από την συνεχή κατρακύλα στην σταθερή άνοδο με ανάπτυξη και με καθημερινή μείωση ανεργίας»; Ελάχιστα πράγματα: καταρχήν ανακοίνωσε 30% μείωση του ειδικού φόρου στο πετρέλαιο θέρμανσης (μείωση του φόρου, όχι της τιμής). Η μείωση αυτή σημαίνει μείωση έως 15 λεπτών της τιμής του λίτρου, εάν βεβαίως δεν υπάρχει αύξηση του πετρελαίου λόγω των εξελίξεων σε Μέση Ανατολή και Ουκρανία. Αφού ξεπάγιασε και δηλητηριάστηκε ο κόσμος για δύο χρόνια (με τραγικά περιστατικά θανάτων από αναθυμιάσεις και πυρκαγιές), έρχεται τώρα ο Σαμαράς να μειώσει λίγο τον φόρο, γιατί έπεσαν έξω τα κρατικά έσοδα αφού ελάχιστοι έβαζαν πια πετρέλαιο.

Άλλη «ελάφρυνση»; Ναι, θα μειωθεί ο φόρος ΕΝΦΙΑ για τα μη ηλεκτροδοτούμενα κλειστά διαμερίσματα. Τρομερή επιτυχία! Μα, τα διαμερίσματα αυτά δεν πλήρωναν χαράτσι. Άρα η πραγματική είδηση είναι πως επιβαρύνονται τελικά με άγριο φόρο... Άλλο; Θα υπάρξει μείωση στην εισφορά αλληλεγγύης του 2015. Του 2015; Μα δεν τελειώνει φέτος, όπως μας έλεγαν; Γίνεται μόνιμη, όπως το χαράτσι της ΔΕΗ, που από έκτακτο έγινε μόνιμος ΕΝΦΙΑ και μάλιστα πολύ υψηλότερο! Όχι άλλες τέτοιες «ελαφρύσεις» κ. Σαμαρά, που οδηγούν τελικά σε επιπλέον φορολογία του λαού.

Ο πρωθυπουργός όμως ασυγκράτητος υποσχέθηκε φοροελαφρύσεις στο μέλλον (κυρίως για τους

πλούσιους -από 42% σε 32%- και τα επιχειρηματικά κέρδη στο 15%), αλλά με την προϋπόθεση να μην απειληθούν τα πρωτογενή πλεονάσματα.

Αλλά τα πρωτογενή πλεονάσματα, που τόσο διαφημίζει η κυβέρνηση, βγαίνουν από την τρομερή φοροληλασία των εργαζομένων και του λαού. Είναι φτιαγμένα από δάκρυα και αίμα. Η ελληνική κυβέρνηση έχει ήδη συμφωνήσει για τρομακτικά υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα τα επόμενα χρόνια: 1,5% του ΑΕΠ το 2014, 3% το 2015, 4,5% το 2016 και 4% στη συνέχεια, με σκοπό την αποπληρωμή του χρέους.

Ο Σαμαράς υποσχέθηκε επίσης περισσότερες δόσεις αποπληρωμής χρεών στο κράτος και στα Ταμεία, λες και το πρόβλημα είναι οι δόσεις και όχι το ύψος του χρέους και η αδυναμία εξυπηρέτησης ακόμα και των μικρότερων δόσεων.

Όταν η πολυδιαφημισμένη ομιλία Σαμαρά σκάει σαν φούσκα με απατηλές «ελαφρύνσεις», όταν το «τελευταίο ταγκό» με την τρόικα στο Παρίσι μετατράπηκε σε συνάντηση για τη συνέχιση της άγριας επίθεσης του κεφαλαίου υπό την άγρυπνη επιτήρηση ΕΕ και ΔΝΤ, τότε γίνεται πιο καθαρό από ποτέ πως αυτή η πολιτική δεν διορθώνεται, δεν υπάρχει «μνημόνιο με ανθρώπινο πρόσωπο». Το βάθος της καπιταλιστικής κρίσης οδηγεί σε μετωπική σύγκρουση κεφάλαιο και εργασία. Το κεφάλαιο το έχει συνειδητοποιήσει και προχωρά σε ένα σύνολο βαθιών υπεραντιδραστικών αναδιαρθρώσεων. Το ερώτημα είναι τι κάνει η άλλη πλευρά...

Δεν υπάρχει περιθώριο ανακωχής ή εκλογικής αναμονής. Ο Σαμαράς ξόρκισε τις πρόωρες εκλογές και η αλήθεια είναι πως με τόσα λίγα πράγματα στο χέρι, η πιθανότητα εκλογικού αιφνιδιασμού μάλλον απομακρύνεται και το ερώτημα των εκλογών τίθεται σε συνδυασμό με το στοίχημα της προεδρικής εκλογής και των κυβερνητικών προσδοκιών για μια ρύθμιση του ελληνικού χρέους στα τέλη του 2015, που να μπορεί κάπως να «πουληθεί» στους ιθαγενείς.

Η συνέχιση αυτής της πολιτικής οδηγεί τον λαό σε γενική πτώχευση. Κλέβουν τον μισθό, τη δουλειά, το σπίτι, ακόμα και την αξιοπρέπειά μας.

Η διαπραγμάτευση για τους όρους της επιδείνωσης και η προσπάθεια αντιμετώπισης των πιο ακραίων πλευρών της ανθρωπιστικής κρίσης, εντός του πλαισίου της ΕΕ, του ΝΑΤΟ και του συστήματος, όπως προβάλλει ο ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δεν αποτελεί διέξοδο, αλλά ακυρώνει την ελπίδα ανατροπής που γέννησαν οι μεγάλοι λαϊκοί αγώνες.

Σήμερα γίνεται μια τεράστια προσπάθεια να πείσουν τον λαό πως δεν μπορεί να γίνει τίποτα άλλο, πως δεν μπορούμε. Τρομερό ιδεολογικό - πολιτικό μπούλινγκ από τα μαντρόσκυλα του συστήματος, απέναντι σε οποιαδήποτε, ακόμα και υποψία, αμφισβήτησης του πλαισίου (χαρακτηριστική η επίθεση στον ΣΥΡΙΖΑ για το ΝΑΤΟ), μπροστά στην οποία η διαχειριστική Αριστερά υποχωρεί πανικόβλητη, αφήνοντας την ιδεολογική - πολιτική ηγεμονία στην αστική πολιτική.

Το μαχόμενο εργατικό, λαϊκό και νεολαϊστικό κίνημα πρέπει και μπορεί να σηκώσει τη σημαία του «Μπορούμε να νικήσουμε, μπορούμε να τους ανατρέψουμε». Μπορούμε! Αυτό το μήνυμα έρχεται και από τους ανυποχώρητους αγώνες: δημόσιο ενάντια στην αξιολόγηση, καθαρίστριες, εμπόριο υπέρ κυριακάτικης αργίας, διαθέσιμοι. Ζητούμενο η συνένωση όλων των ρυακιών σε ένα πολιτικό κίνημα ανατροπής και σε αυτόν το πολιτικό στόχο η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα συμβάλει αποφασιστικά.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 7.9.2014